

ODLOČAJO NAJ PRISOTNI DELEGATI

JOŽE DOBNIK

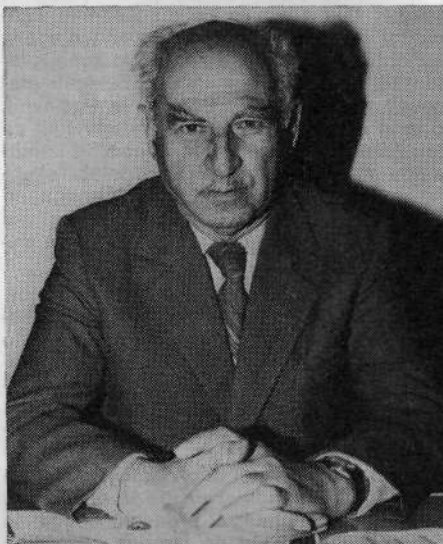
V ponedeljek po 19. redni skupščini PZS me je iz Maribora poklical prijatelj Martin. Ni vedel, ali bi mi k izvolitvi za predsedujočega čestital ali izrekel sožalje. Na radiu, televiziji in v časopisih je slišal in čital o žalostnem koncu naše skupščine. Pa mi je kar hitro ponudil primerjavo z referendumom v Mariboru, ko so občani odločali o bodoči (ali bodočih) občini. Rekel je: »Odločili so tisti, ki niso prišli na volišča!« Misli je seveda na obe primestni občini Pesnica in Ruše, ko občani niso izglasovali združitve z Mariborom, pa tudi samostojnih občin ne. Kar dobra primerjava: prepričan sem, da so tudi na 19. skupščini vplivala na izid volitev tista društva, ki niso poslala svojih delegatov. Na skupščino niso prišli delegati iz 73 ali 41 odstotkov planinskih društev, poleg teh pa še nekaj delegatov planinskih društev, ki imajo glede na število članstva več delegatov. Na skupščini je sodelovalo 142 delegatov, manjkalo pa jih je 81.

Kaj je vzrok za tako veliko nezanimanje planinskih društev za skupščino svoje zveze, ki ni neka odtujena organizacija, temveč zveza, v kateri se planinska društva dogovarjajo za temeljne usmeritve planinske in alpinistične dejavnosti v Sloveniji in za naloge, ki jih zaradi smotrnosti in gospodarnosti prenašajo na Planinsko zvezo

pravi seveda najmanj možnosti za uspeh, vendar je T. Jamnik te dni v Katmanduju dosegel, da so dovolili plezanje po ameriški smeri iz leta 1963. Pomladi leta 1991 ima Komisija za odprave v tuja gorstva pri PZS v načrtu vzpon na glavni (8586 m), srednji (8482 m) in južni vrh (8476 m) Kangčendzenge, na zadnjega od teh po še nepreplezanem 3000 metrov visokem južnem razu.

Poleti leta 1992 pa bodo Slovenci spet poskusili plezati na K-2, saj jim predlanskim ni uspel vzpon na vrh. Upajo, da jim bodo takrat vremenske razmere bolj naklonjene.

Poleg tega bo KOTG podprla tudi druge kvalitetne odprave, naveze in posameznike, ki bodo imeli za cilj vzpone vrhunske kakovosti. Med drugim bo podprla tudi akcijo »Viki Grošelj 8000 plus«, v kateri namerava naš alpinist splezati na vse osemtisočake.

Predsedujoči PZS Jože Dobnik

Slovenije? Vzroke bo Glavni odbor PZS skušal poiskati na prvi seji; menim, da jih lahko najdemo na vseh ravneh naše organiziranosti: pri mnogih planinskih društvih, pri nekaterih meddruštvenih odborih, pa tudi v Planinski zvezi Slovenije. Med vzroke bi lahko prišteli tudi splošno pasivnost in nezainteresiranost velikega števila občanov za vse, kar se dogaja zunaj njihovega osebnega interesa ter tudi družbene in zlasti gospodarske probleme, ki vplivajo na razpoloženje in življenjsko raven prebivalstva. Slednje, mislim, da ni poglobitni vzrok, saj je udeležba na skupščinah PZS slaba že deset ali morda celo še več let.

Novinarji, ki so o skupščini PZS poročali v radijskih in televizijskih poročilih ter v časniku Dnevnik, so menili, da predsednik ni bil izvoljen »zaradi zapletov s Statutom«. Mariborski Večer pa je poročal, da »nihče od predlaganih treh kandidatov ni dobil dvotretjinske večine glasov vseh delegatov«.

Volitve predsednika se niso zapletle zaradi veljavnih statutarnih določil, temveč zaradi premajhnega števila glasov. Glavni krivec so društva, ki na skupščino niso poslala delegatov. Za izvolitev predsednika PZS je v tretjem krogu manjkalo le šest glasov; prepričan sem, da bi kandidat, ki je ostal v tretjem krogu, dobil potrebno število glasov, če bi bil na skupščini vsaj del manjkajočih delegatov, naj-

brže pa bi volitve sklenili že v drugem krogu.

Do zapleta pri volitvah je prišlo šele potem, ko ni bil izvoljen predsednik PZS. V statutu PZS ni določeno, kako ravnati v takem primeru; se pač vidi, da je bil pisan in sprejet takrat, ko je za predsednika kandidiral le en kandidat, ko je bila njegova kandidatura usklajena znotraj in zunaj planinske organizacije in ko so delegati glasovali z dvigom rok. Pač pa je Poslovnik o delu skupščine predvidel rešitev tudi za tak primer: če ni izvoljen noben od kandidatov za predsednika PZS, določi skupščina kot predsedujočega PZS enega od podpredsednikov PZS, prav tako pa vse druge organe, ki so nujno potrebni za delovanje PZS.

Zapletlo se je pravzaprav iz dveh razlogov. Prvič zato, ker je vsak kandidat za predsednika predvidel svojo kandidatno listo sodelavcev oziroma najodgovornejših kadrov, s katerimi bi uresničil svoj program. Drugič, ker Odbor za kadrovska vprašanja, ki je skupaj s kandidati za predsednika PZS pripravil volitve novih organov, ni predvidel možnosti, da noben predsedniški kandidat ne bo izvoljen in ni pripravil predloga za predsedujočega in druge organe, ki bi do izredne skupščine vodili delo PZS. Kandidacijska komisija, ki jo je izvolila skupščina, pa brez poprejšnjega pogovora s kandidati tudi ni mogla predlagati v sprejem nobenega od treh različnih predlogov kandidatov, s katerimi so se dogovorili za sodelovanje predsedniški kandidati. Kandidacijska komisija je zaplet razrešila tako, da je skupščini predlagala za predsedujočega PZS enega od prejšnjih podpredsednikov in podaljšanje mandata vsem »starim« organom. Delegati so predlog z javnim glasovanjem potrdili in s tem »rešili« skupščino in Planinsko zvezo pred nadaljnjimi težavami.

Zakaj pišem o teh vprašanjih? Predvsem zato, da bi se nekaj naučili vsi: organi

PZS, meddruštveni odbori in planinska društva. Do takih in podobnih zapletov pri volitvah lahko pride povsod, tudi pri volitvah v komisije in odbore. Prav je, da smo tudi v planinski organizaciji prešli od zaprtih na odprte kandidatne liste, prav je, da se s kandidati odločamo tudi za njihove programe, prav je, da se odločamo za tajne volitve, skratka, prav je, da je dih demokratične pomlade zavel tudi v planinski organizaciji. Zato uskladimo naše statute, pravila in poslovnike z današnjim življenjem; naj ne bodo zavora, temveč spodbuda za vse, kar je napredno in kar zagotavlja demokratične odnose v planinski organizaciji.

Pomemben korak je bil napravljen že na 19. skupščini, ko je sprejela statutarni sklep, s katerim je spremenila dotedanje določilo Statuta PZS, po katerem skupščina odloča z večino glasov vseh delegatov, z novim besedilom, da odloča z večino glasov prisotnih delegatov. Že na prejšnjih skupščinah se je dogajalo, da so bile na robu sklepčnosti, težave pa so se stopnjevale pri tajnih volitvah z več kandidati. Vprašljiv bi bil tudi izid odločanja na izredni skupščini.

Vsako planinsko društvo ima možnost, da sodeluje na skupščini PZS in sodeluje pri sprejemanju sklepov; če te možnosti ne izrabi, tudi ni razloga, da bi njihove nena-vzoče delegate skupščina upoštevala pri sprejemanju sklepov in tudi pri volitvah novih organov. Odločajo naj tista planinska društva, ki so za skupno delo naše planinske organizacije zainteresirana in pošiljajo svoje delegate v skupščino in druge organe Planinske zveze Slovenije.

Naj bodo zapisane besede in misli spodbuda za razmišljanje. Napisal sem jih z iskreno željo, ker želim dobro naši planinski organizaciji in ker želim, da bi se organizacijsko trdno pripravila na bližajočo se stoletnico Slovenskega planinskega društva.

Glavni odbor Planinske zveze Slovenije je na seji 23. decembra 1989 po dolgotrajni razpravi določil planinsko članarino za leto 1990. Članska članarina PZS za letošnje leto znaša dinarsko protivrednost 6 DEM (ali zdaj 42 konvertibilnih dinarjev), mladinska članarina dinarsko protivrednost 3 DEM (21 dinarjev) in pionirska članarina dinarsko protivrednost 2 DEM (14 dinarjev). Od te vsote bo polovica prispevek za PZS.

Prvotni predlog za letošnjo članarino PZS je predvideval višje zneske: za članke 8, mladince 4 in pionirje 2 DEM (oziroma dinarsko protivrednost za to

vsoto). Večina planinskih društev je vendarle menila, da marsikdo tako visoke članarine ne bi zmoget, pa so zato obveljali predlogi za nižjo članarino.

Naročnina na Planinski vestnik bo letos dinarska protivrednost za 18 DEM (126 konvertibilnih dinarjev), ki jo je mogoče poravnati v največ štirih obrokih na začetku vsakega trimesečja. Ta naročnina bo veljala do 30. junija 1990, ko jo bo treba (če jo bo treba) revalorizirati glede na nov devizni tečaj (če se bo spremenil). Vsekakor pa ostane cena za številko PV dinarska protivrednost 1,50 DEM, kar je v primerjavi s cenami slovenskih revij zelo solidna cena.